

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Avaldamismärge:

Riigikogu
seadus
algtekst
RT I 2000, 54, 346

Autoveoseadus

Vastu võetud 07.06.2000

Välja kuulutatud
Vabariigi Presidendi 27. juuni 2000. a otsusega nr 839

1. peatükk
ÜLDSÄTTED

§ 1. Seaduse reguleerimisala

- (1) Käesolevas seaduses sätestatakse riigisisese ja rahvusvahelise autoveo korraldamise alused.
- (2) Käesolev seadus ei reguleeri kaitsejõudude autoveo korraldust.

§ 2. Mõisted

Käesolevas seaduses on kasutatud mõisteid järgmises tähenduses:

- 1) autoveedu – sõitjate või veose kohaletoimetamine selleks ettenähtud ja kehtestatud korras registreeritud sõidukiga. Autoveedu hõlmab ka sõitjate või veoseta sõiduki liikumist;
- 2) tasuline autoveedu – sõitjate või veose kohaletoimetamine, mille eest vedaja saab tasu mis tahes vormis;
- 3) oma kulul korraldatav autoveedu – sõitjate või veose kohaletoimetamine, mille eest vedaja tasu ei saa;
- 4) riigisisene autoveedu – sõitjate või veose kohaletoimetamine Eesti piires;
- 5) rahvusvaheline autoveedu – sõitjate või veose kohaletoimetamine riigipiiri ületades;
- 6) vedaja – autoveo tegevusluba omav äriseadustikus (RT I 1995, 26–28, 355; 1998, 91–93, 1500; 1999, 10, 155; 23, 355; 24, 360; 57, 596; 102, 907; 2000, 29, 172) nimetatud ja äriregistrisse kantud ettevõtja või seaduse alusel teise registrisse kantud isik.

2. peatükk
TASULINE AUTOVEDU

§ 3. Üldsätted

- (1) Käesoleva peatüki sätteid kohaldatakse veose tasulise veo korral, mida korraldatakse vedaja omandis oleva või rendile võetud auto või autorongiga, mille registrimass ületab 3500 kilogrammi.
- (2) Sõitjate tasulist autoveedu reguleerib ühistranspordiseadus (RT I 2000, 10, 58).

§ 4. Tasulise autoveo tegevusluba ja sõidukikaart

- (1) Tasulise autoveo korraldamiseks peavad vedajal olema tegevusluba ja iga kasutatava mootorsõiduki kohta sõidukikaart.
- (2) Tasulise autoveo tegevusluba on dokument, mis tõendab selle omaniku õigust korraldada autoveedu tasu eest.
- (3) Tasulise autoveo sõidukikaart on käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud tegevusloa alusel antav dokument, mis tõendab tegevusloa omaniku õigust kasutada sõidukikaardile kantud sõidukit tegevusloaga lubatud autoveol.
- (4) Tasulise autoveo tegevusluba ja sõidukikaart antakse riigisisese või rahvusvahelise autoveo korraldamiseks. Tasulise rahvusvahelise autoveo tegevusluba annab õiguse korraldada ka riigisisest tasulist autoveedu.
- (5) Tasulise autoveo tegevusloa ja sõidukikaardita võib korraldada vedusid, mis veo iseloomust ja pikkusest tingituna ei oma autoveoturul olulist tähtsust. Selliste vedude loetelu kehtestab teede- ja sideminister.

§ 5. Tasulise autoveo tegevusloa taotlejale ja selle omanikule esitatavad nõuded

- (1) Tegevusloa taotleja ja selle omaniku majandusseisund peab vastama käesoleva seaduse §-s 6 sätestatud nõuetele.

(2) Tegevusloa omaniku registreeritud tegevusala peab olema autoveoteenuse osutamine või seda hõlmav muu veondustegevus. Tegevusloa omanik peab tegevusala registreerima enne esimese sõidukikaardi taotluse esitamist.

(3) Tegevusloa taotleja või selle omanik peab määrama vedude eest vastutava isiku, kes korraldab vedaja veoteenuste osutamist ja vastab käesoleva seaduse §-s 7 sätestatud nõuetele. Vedaja võib määrata mitu vedude eest vastutavat isikut. Vedude eest vastutav isik võib olla ka füüsilisest isikust vedaja ise.

(4) Tegevusloa omanik võib ajutiselt, kuid mitte üle ühe aasta, tegutseda vedude eest vastutava isikuta, kui selle põhjus on nimetatud isiku pikaajaline töövõimetus või surm.

(5) Tegevusloa taotleja või selle omanik peab vastama hea maine nõudele. Käesoleva seaduse mõttes peetakse isiku mainet heaks, kui teda ei ole seoses varasema majandustegevusega üle kahe korra halduskorras karistatud maksu-, tolli-, hinna- ja tarbijakaitse ning töö- ja puhkeaja nõuete rikkumise eest, käesolevas seaduses ettenähtud tegevusloa või sõidukikaardita veo korraldamise või riiklikku registrisse andmete esitamise korra rikkumise eest või kui karistuse ärakandmisest on möödunud vähemalt kolm aastat.

(6) Füüsilisest isikust tegevusloa taotleja või selle omaniku mainet peetakse heaks, kui ta lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 5 sätestatud vastab ka käesoleva seaduse § 7 lõikes 2 sätestatud nõuetele.

(7) Tasulise rahvusvahelise autoveo tegevusloa taotlejal peab olema vähemalt kaheaastane riigisisese tasulise autoveo kogemus, mida ta tõendab tegevusloaga või muul viisil.

§ 6. Tasulise autoveo tegevusloa taotleja ja selle omaniku majandusseisund

(1) Tegevusloa taotleja või selle omaniku majandusseisund on nõuetele vastav, kui ta käesoleva paragrahvi lõikes 2 või 3 nimetatud andmetele tuginedes tõestab, et tal on ettevõtluse alustamiseks ja vedude nõuetekohaseks korraldamiseks vajalik rahaline seis.

(2) Rahalise seisu hindamisel võetakse aluseks raamatupidamise aastaaruanded.

(3) Raamatupidamise aastaaruannete puudumise korral võetakse aluseks:

- 1) raha pangakontol ja muud rahalised vahendid ning võlad ja laenud;
- 2) majandustegevuse stabiilsuse tagamiseks ettenähtud vara ja muu vara;
- 3) sõidukite, kinnistute, seadmete ja varustuse ostukulud või esimesed sissemaksed ning käibekapital ja muud kulud.

(4) Ühele mootorsõidukile sõidukikaardi saamiseks peab tegevusloa omanik tõendama, et tal on omavahendeid vähemalt 140 000 krooni ulatuses; igale järgmisele mootorsõidukile sõidukikaardi saamiseks peab omavahendeid iga mootorsõiduki kohta olema vähemalt 80 000 krooni. Omavahendite olemasolu tõendamiseks esitab tegevusloa omanik sõidukikaardi andjale järgmised dokumendid:

- 1) juriidilisest isikust vedaja esitab oma vara ja kohustuste auditeeritud seisu, mille fikseerimisest ei või olla möödunud rohkem kui kuus kuud. Samal eesmärgil võib sõidukikaardi andja tunnustada või tõendusena nõuda panga või muu asjakohaste volitustega asutuse kinnitust või tõendit kas garantiikirjana või muul samaväärsel viisil antud kinnituse või tõendina;
- 2) füüsilisest isikust vedaja esitab panga või muu asjakohaste volitustega asutuse kinnituse või tõendi kas garantiikirjana või muul samaväärsel viisil antud kinnituse või tõendina. Samal eesmärgil võib vedaja esitada oma vara ja kohustuste auditeeritud seisu, mille fikseerimisest ei või olla möödunud rohkem kui kuus kuud.

§ 7. Vedude eest vastutav isik

(1) Vedude eest vastutav isik peab olema teovõimeline, vastama käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud hea maine nõudele ja olema ametialaselt pädev korraldama tasulist autovedu.

(2) Vedude eest vastutava isiku mainet peetakse heaks, kui:

- 1) teda ei ole kriminaalkorras karistatud või kui karistuse ärakandmisest on möödunud vähemalt kolm aastat;
- 2) tal ei ole seoses ametialase tegevusega üle kahe haldusõiguserikkumiste seadustiku (RT 1992, 29, 396; RT I 1999, 41, 496; 45, õiend; 58, 608; 60, 616; 87, 792; 92, 825; 95, 843; 2000, 10, 58; 25, 141; 28, 167; 29, 169; 40, 247) § 31 kohaselt kehtiva karistuse tööjõu kasutamise, töötasustamise, veokorralduse, autojuhi töö- ja puhkeaja reguleerimise, liiklusohutuse, sõidukite ohutuse või keskkonnakaitse valdkonnas.

(3) Vedude eest vastutavat isikut peetakse ametialaselt pädevaks, kui ta on Teede- ja Sideministeeriumi tunnustatud õppeasutuses läbinud vedude eest vastutava isiku koolituskursuse ja sooritanud kursuse kirjaliku lõpueksami.

(4) Vedude eest vastutava isiku koolituskursust ei pea läbima isik, kes on vähemalt viis aastat olnud vedaja autoveo korraldaja ja on sooritanud käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud koolituskursuse kirjaliku lõpueksami.

(5) Vedude eest vastutava isiku koolituskursust ei ole vaja läbida ega lõpueksamit sooritada isikul, kellel on kõrgkoolidiplom erialal, mis tõendab piisavaid teadmisi koolituskursuse õppekavas loetletud ainetes.

(6) Teede- ja sideminister kinnitab vedude eest vastutava isiku kvalifikatsiooninõuded, koolituskursuse õppekava, koolitustunnistuse vormi ning kõrgkoolide ja nendes ettevalmistatavate erialade loetelu, mille lõpetajale antud kõrgkoolidiplom vastab käesoleva paragrahvi lõikes 5 sätestatule.

3. peatükk

OMA KULUL KORRALDATAV AUTOVEDU

§ 8. Üldsätted

(1) Käesoleva peatüki sätteid kohaldatakse oma kulul korraldatavale sõitjateveole autoga, milles koos juhikohaga on üle üheksa istekohta, ja oma kulul korraldatavale veoseveole auto või autorongiga, mille registrimass ületab 3500 kilogrammi.

(2) Oma kulul sõitjate- ja veoseveo korraldamiseks peavad olema täidetud järgmised nõuded:

- 1) autovedu on vedaja kõrvaltegevus;
- 2) sõitjaid või veost vedav sõiduk on vedaja omandis või vedaja on võtnud selle rendile;
- 3) veol kasutatava sõiduki juht on vedaja töötaja või vedaja ise;

(3) Oma kulul veoseveo korraldamiseks peavad olema täidetud järgmised lisanõuded:

- 1) veos on vedaja omandis või vedaja on selle müünud, ostnud, rendile andnud või rendile võtnud, tootnud, töödeldud või parandanud;
- 2) veost paigutatakse ümber ettevõttes või väljaspool ettevõtet omatarbeks.

§ 9. Oma kulul korraldatava autoveo tegevusluba ja sõidukikaart

(1) Oma kulul korraldatavaks riigisiseseks autoveoks ei pea vedajal olema tegevusluba ega sõidukikaarti.

(2) Oma kulul korraldatavaks rahvusvaheliseks autoveoks peavad vedajal olema tegevusluba ja iga kasutatava mootorsõiduki kohta sõidukikaart.

(3) Oma kulul korraldatava rahvusvahelise autoveo tegevusluba on dokument, mis tõendab tegevusloa omaniku õigust korraldada rahvusvahelist autovedu oma kulul.

(4) Oma kulul korraldatava rahvusvahelise autoveo sõidukikaart on käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud tegevusloa alusel antav dokument, mis tõendab tegevusloa omaniku õigust kasutada sõidukikaardile kantud sõidukit tegevusloaga lubatud autoveol.

(5) Rahvusvahelist autovedu võib oma kulul korraldada ka sõidukiga, mille kasutajale on antud sõidukikaart tasulise rahvusvahelise autoveo tegevusloa alusel.

(6) Oma kulul korraldatava rahvusvahelise autoveo tegevusloaga ei või korraldada tasulist vedu ega vedu, mis ei vasta käesoleva seaduse § 8 lõigetes 2 ja 3 sätestatud nõuetele.

§ 10. Oma kulul korraldatava rahvusvahelise autoveo tegevusloa taotlejale ja selle omanikule esitatavad nõuded

(1) Oma kulul korraldatava rahvusvahelise autoveo tegevusloa taotleja peab taotlemisavalduses kinnitama, et ta korraldab vedu ainult oma kulul, ja nimetama tegevusala, millega veod on seotud.

(2) Tegevusloa taotleja peab tõendama ja selle omanik tagama, et:

- 1) autovedu moodustab ainult osa ettevõtja äritegevusest, mille tulu ei ületa 50 protsenti kogu tulust, ning et veokulud kaetakse äritegevuse arvel;
- 2) autovedu ei ole tema kui ettevõtja põhitegevus, vaid üksnes toetab seda.

(3) Tegevusloa andja võib enne selle andmist nõuda tegevusloa taotlejalt nende dokumentide esitamist, mis tõendavad käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud nõuetele vastavust.

4. peatükk

KOMBINEERITUD VEDU

§ 11. Üldsätted

(1) Käesolevas seaduses mõistetakse kombineeritud veona veose rahvusvahelist kohaletoimetamist autoga, vedukiga või vedukita poolhaagisega, auto vahetatava kerega või vähemalt 6,096 m (20 jala) pikkuse konteineriga, kui vedaja kasutab veo alg- või lõppetapil maanteed ning ülejäänud etappidel raudtee- või mereveoteenust sama saatedokumendi alusel. Raudtee- ja mereveoetapi algpunkti ja lõpp-punkti vaheline kaugus otsejoones mõõdetuna peab olema üle 100 kilomeetri.

(2) Kombineeritud veo algetapp on teelõik veose pealelaadimise kohast kuni ümberlaadimiseks sobiva lähima raudteejaama või meresadamani ning lõppetapp on teelõik veose ümberlaadimiseks sobivast lähimast raudteejaamast või meresadamast mahalaadimiskohani.

(3) Mereveo korral ei tohi kombineeritud veo alg- või lõppetapi teelõigu pikkus peale- või mahalaadimise meresadamast otsejoones mõõdetuna ületada 150 kilomeetrit.

§ 12. Kombineeritud veo korraldamine

(1) Kui kombineeritud veo puhul korraldab veose saatja veo algetapil vedu käesoleva seaduse § 8 lõigete 2 ja 3 kohaselt oma kulul, ei ole nimetatud sätetega vastuolus veose saaja õigus toimetada veos veo lõppetapil sihtkohta oma kulul. Veose saaja peab kasutama autot, mis on tema omandis või mille ta on võtnud rendile ning mida juhib tema töötaja või veose saaja ise.

(2) Rahvusvahelise kokkuleppe alusel võib kombineeritud autovedu korraldava vedaja vabastada käesoleva seaduse §-s 21 ettenähtud veoloa nõudest.

(3) Kombineeritud veol kasutatavas saatedokumendis peavad olema märgitud raudteeveoga seotud peale- ja mahalaadimise raudteejaamad või mereveoga seotud peale- ja mahalaadimise sadamad. Pärast veo lõppemist teeb raudteejaama või sadama esindaja saatedokumenti sellekohase kande.

(4) Kombineeritud veol kasutatavate sõidukite maksusoodustused sätestatakse maksuseadustes.

5. peatükk

AUTOVEO TEGEVUSLOA JA SÕIDUKIKAARDI TAOTLEMINE NING ANDMINE

§ 13. Autoveo tegevusloa ja sõidukikaardi taotlemine

(1) Autoveo tegevusloa taotleja esitab tegevusloa andjale järgmised dokumendid, mis on:

- 1) avaldus;
- 2) ärireistrisse kantud ettevõtja puhul registrikaardi ärakiri või seaduse alusel teise registrisse kantud isiku puhul selle registri väljavõte;
- 3) asutatava äriühingu asutamislepingu notariaalselt tõestatud ärakiri;
- 4) põhikiri või ühinguleping (välja arvatud ärireistrisse kantud ettevõtja puhul);
- 5) tasulise autoveo tegevusloa taotlemiseks käesoleva seaduse § 6 lõikes 2 või 3 nimetatud rahalist seisu tõendavad dokumendid;
- 6) tasulise autoveo tegevusloa taotlemiseks autoveo korraldamise eest vastutava isiku määramist ja tema ametialast pädevust tõendavad dokumendid;
- 7) tasulise rahvusvahelise autoveo tegevusloa taotlemiseks vähemalt kaheaastase riigisisese tasulise autoveo korraldamist tõendavad dokumendid;
- 8) oma kulul korraldatava rahvusvahelise autoveo tegevusloa taotlemiseks dokument, millega ettevõtja tõendab autoveo tuluosa äritegevuse kogu tulust;
- 9) Maksuameti kohaliku asutuse tõend maksuvõlgnevuse puudumise kohta;
- 10) riigilõivu tasumise kviitung.

(2) Sõidukikaardi taotleja esitab sõidukikaardi andjale järgmised dokumendid, mis on:

- 1) avaldus;
- 2) esimese sõidukikaardi taotlemisel ärireistrisse kantud ettevõtja puhul registrikaardi ärakiri või seaduse alusel teise registrisse kantud isiku puhul selle registri väljavõte;
- 3) tegevusluba;
- 4) käesoleva seaduse § 6 lõikes 4 nimetatud omavahendite olemasolu tõendavad dokumendid (välja arvatud oma kulul korraldatava rahvusvahelise autoveo puhul);
- 5) mootorsõiduki registreerimise tunnistus;
- 6) rahvusvahelisele autoveole lubatud mootorsõiduki tehnõulevaatuse tunnistus;
- 7) renditud mootorsõiduki puhul rendileping;
- 8) Maksuameti kohaliku asutuse tõend maksuvõlgnevuse puudumise kohta.

(3) Autoveo tegevusloa ja sõidukikaardi andjale esitatud dokumente ei avaldata kolmandatele isikutele, kui seadusega ei ole sätestatud teisiti.

§ 14. Autoveo tegevusloa ja sõidukikaardi andja

(1) Tasulise riigisisese autoveo tegevusloa ja sõidukikaardi ning rahvusvahelise autoveo sõidukikaardi annab taotlejale mittetulundusühing, kellega Teede- ja Sideministeerium on riigi nimel sõlminud sellekohase lepingu. Tegevusloa ja sõidukikaardi andmisega seotud kulud tasub nende saaja.

(2) Rahvusvahelise autoveo tegevusloa annab taotlejale Teede- ja Sideministeerium.

(3) Tegevusloa ja sõidukikaardi andjal on õigus tegevusloa kehtivuse ajal kontrollida tegevusloa omaniku vastavust käesoleva seaduse § 5 või 10 nõuetele. Tegevusloa omanik peab kontrollimist võimaldama.

§ 15. Autoveo tegevusloa ja sõidukikaardi taotluse läbivaatamine

(1) Tegevusloa andja annab tegevusloa või teatab selle taotlejale tegevusloa andmisest keeldumisest kirjalikult 30 kalendripäeva jooksul pärast käesoleva seaduse § 13 lõikes 1 nimetatud dokumentide esitamist.

(2) Sõidukikaardi andja annab sõidukikaardi või teatab selle taotlejale sõidukikaardi andmisest keeldumisest kirjalikult 15 kalendripäeva jooksul pärast käesoleva seaduse § 13 lõikes 2 nimetatud dokumentide esitamist.

§ 16. Autoveo tegevusloa andmisest keeldumine

Tegevusloa andja keeldub tegevusloa andmisest, kui:

- 1) tegevusloa taotleja on maksuvõlglane, kui talle on välja kuulutatud pankrot või kui ettevõtja eelmise tegevusloa kehtetuks tunnistamise põhjus on õigusnormide rikkumine, millest ei ole möödunud kahte aastat;
- 2) tegevusloa taotleja ei vasta käesoleva seaduse §-s 5 või 10 esitatud nõuetele;
- 3) tegevusloa taotlemiseks on esitatud tegelikkusele mittevastavaid andmeid.

§ 17. Autoveo tegevusloa ja sõidukikaardi andmed

(1) Tegevusloale märgitakse järgmised andmed:

- 1) autoveo liik (riigisisene või rahvusvaheline);
- 2) vedaja nimi või ärinimi ning tema registreeritud asukoht ja registrikood;
- 3) tegevusloa number;
- 4) tegevusloa andmise kuupäev ja selle kehtivusaeg;
- 5) tegevusloa andja nimetus ja pitser;
- 6) tegevusloale alla kirjutava isiku ametinimetus, nimi ja allkiri.

(2) Sõidukikaardile märgitakse järgmised andmed:

- 1) autoveo liik (riigisisene või rahvusvaheline);
- 2) selle vedaja, kelle omandis on või kelle renditud on mootorsõiduk, nimi või ärinimi ja tema registreeritud asukoht ning registrikood;
- 3) sõidukikaardi number;
- 4) sõidukikaardi andmise kuupäev ja selle kehtivusaeg;
- 5) sõidukikaardi andmise aluseks oleva tegevusloa andja nimetus ja tegevusloa number;
- 6) mootorsõiduki mark ja mudel ning riiklik registreerimismärk;
- 7) mootorsõiduki omaniku nimi;
- 8) sõidukikaardi andja nimetus ja pitser;
- 9) sõidukikaardile alla kirjutava isiku ametinimetus, nimi ja allkiri.

(3) Oma kulul korraldatava rahvusvahelise autoveo tegevusloale ja sõidukikaardile kantakse peale käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 nimetatud andmete ka tegevusloa ja sõidukikaardi taotleja tegevusala, millega oma kulul korraldatav autovedu on seotud.

(4) Tegevusloa ja sõidukikaardi vormid kehtestab teede- ja sideminister.

§ 18. Autoveo tegevusloa ja sõidukikaardi kehtivusaeg

(1) Tasulise autoveo tegevusloa antakse esmakordselt üheks aastaks ja järgmistel kordadel viieks aastaks, kui tegevusloa taotleja ei soovi seda lühemaks ajaks.

(2) Oma kulul korraldatava rahvusvahelise autoveo tegevusloa antakse viieks aastaks, kui tegevusloa taotleja ei soovi seda lühemaks ajaks.

(3) Sõidukikaart kehtib üksnes tegevusloa kehtivusajal. Rendile võetud sõiduki korral kehtib sõidukikaart tegevusloa kehtivusajal, kuid mitte kauem kui rendilepingu tähtaja lõpuni.

(4) Kui tegevusloa või sõidukikaardi kehtivusaeg on möödunud, nende kehtivus on peatatud või need on tunnistatud kehtetuks, tuleb dokument selle andjale viie tööpäeva jooksul tagastada.

§ 19. Autoveo tegevusloa ja sõidukikaardi kehtivuse peatamine ning nende kehtetuks tunnistamine

(1) Tegevusloa andja võib selle omanikule teha ettekirjutuse või ta võib tegevusloa või selle alusel antud sõidukikaardi kehtivuse kindlaksmääratud ajaks peatada või tunnistada kehtetuks, kui:

- 1) tegevusloa omanik ei vasta enam käesoleva seaduse §-s 5 või 10 sätestatud nõuetele;
- 2) tegevusloa ja sõidukikaardi omaniku andmed ei vasta tegevusloal ja sõidukikaardil märgitule.

(2) Tegevusloa andja võib tegevusloa kehtivuse peatada või tegevusloa tunnistada kehtetuks ka selle omaniku enda taotlusel.

(3) Kui kontrollimise tulemusel selgub, et vedaja majandus seisund ei vasta käesoleva seaduse §-s 6 sätestatud nõuetele, kuid tema tegevuse majanduslikud näitajad tõendavad, et ta on edaspidi suuteline seda nõuet täitma,

võib tegevusloa andja jätta tasulise autoveo tegevusloa kehtivuse peatamata, lubades korraldada autovedu kuni üks aasta.

6. peatikk AUTOVEO KORRALDAMINE

§ 20. Veoleping

(1) Tasuliseks riigisiseseks autoveoks veolepingu sõlmimist ja saatedokumentide koostamist reguleeritakse teiste õigusaktidega.

(2) Tasulist veose rahvusvahelist autovedu korraldatakse rahvusvahelise kaupade autoveolepingu konventsiooni (RT II 1995, 3, 12) kohase veolepingu alusel.

(3) Oma kulul korraldataval veose rahvusvahelisel autoveol võib kasutada konventsioonis nõutust erinevaid saatedokumente, milles peavad olema vähemalt järgmised andmed:

- 1) veose saatja nimi ja aadress;
- 2) veose kirjeldus ja kaal;
- 3) veose vedamiseks vastuvõtmise koht ja kuupäev ning veose sihtkoht.

§ 21. Rahvusvahelisel autoveol vajalik veoluba

(1) Rahvusvahelist autovedu korraldaval vedajal peab olema veose siht- ja transiitriigi veoluba, kui rahvusvaheliste kokkulepetega ei ole sätestatud teisiti.

(2) Veoluba annab vedajale õiguse rahvusvaheliseks autoveoks Eesti ja veolal märgitud riigi vahel või läbi selle riigi territooriumi või veolal märgitud riigi ja kolmanda riigi vahel.

(3) Vedajale veoloa andmisel lähtutakse rahvusvahelistest kokkulepetest. Veoloa annab käesoleva seaduse § 14 lõike 1 kohaselt määratud mittetulundusühing. Veoloa andmise ja kasutamise eeskirja kehtestab teede- ja sideminister.

§ 22. Autoveo õigust tõendavate dokumentide kontrollimiseks esitamise kohustus

(1) Autojuhil peavad olema ja ta peab esitama teda kontrollivale politseiametnikule või muule teda seaduse alusel kontrollivale ametiisikule järgmised dokumendid:

- 1) liiklusseadusest (RT 1992, 12, 193; RT I 1995, 2/3, 3; 1996, 16, 268; 1997, 86, 1459; 1999, 16, 272) ja ühistranspordiseadusest tulenevad asjakohased dokumendid;
- 2) autoveo liigile vastav sõidukikaart;
- 3) rahvusvahelistest kokkulepetest tulenevad asjakohased dokumendid;
- 4) autojuhi ametikoolituse tunnistus ning, olenevalt veo liigist, ohtlikke veoseid vedava autojuhi või alarmsõidukijuhi tunnistus;
- 5) muud veose liigist tulenevad dokumendid.

(2) Kui autojuht ja sõiduki rendile võtnud vedaja on eri isikud, peab autojuhil peale käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud dokumentide olema ka tööleping või tööandja kinnitatud väljavõte sellest. Töölepingu väljavõttes peavad olema märgitud tööandja ja töötaja nimi, lepingu sõlmimise kuupäev ning lepingu kehtivusaeg.

§ 23. Eeskirjad

Teede- ja sideministril on õigus kehtestada:

- 1) eri liiki veoste veoeskirju;
- 2) veose laadimise ja kinnitamise eeskirja.

§ 24. Hinnad ja tariifid

Autoveo hinnad ja tariifid veose kohaletoimetamiseks määratakse kindlaks poolte kokkuleppel.

§ 25. Sõidukile esitatavad nõuded

(1) Autoveol kasutatava sõiduki tehno seisund peab vastama liiklusseaduses sätestatud nõuetele.

(2) Autoveol kasutatav auto ja haagis peavad olema kantud Eesti riiklikku autoregistrisse. Tasulisel rahvusvahelisel autoveol võib kasutada teises riigis registreeritud haagist.

§ 26. Riigis ajutiselt oleva autoga riigisisese autoveo korraldamise keeld

Riigis ajutiselt oleva välisriigis registreeritud autoga on keelatud korraldada riigisisest vedu, kui rahvusvahelistes kokkulepetes ei ole sätestatud teisiti.

§ 27. Autojuhi ametikoolitus

(1) Autojuht, kes on läbinud ametikoolituse kursuse Teede- ja Sideministeeriumi tunnustatud õppeasutuses ja sooritanud selle kursuse lõpueksami, võib riigisisel või rahvusvahelisel autoveol töötada lepingu alusel või osutada tasulist veeteenust füüsilisest isikust ettevõtjana järgmistel juhtudel:

- 1) veose veol C- või C1-kategooria auto või CE- või C1E-kategooria autorongiga, mille registrimass ületab 3500 kilogrammi;
- 2) sõitjate veol bussi ja sõiduautoga, kui sõidukis on koos juhikohaga üle viie istekoha;
- 3) sõitjate taksoveol.

(2) Autojuht, kes veab ohtlikke veoseid või juhib alarmsõidukit töölepingu alusel või tööülesandest tulenevalt, peab olema läbinud sellekohase koolituskursuse Teede- ja Sideministeeriumi tunnustatud õppeasutuses ja sooritanud selle kursuse lõpueksami.

§ 28. Autojuhile kohaldatavate kutseoskusnõuete kehtestamine

Autojuhi ametikoolituse ning ohtlikke veoseid vedava autojuhi ja alarmsõidukijuhi koolituse eeskirjad, koolituskursuse õppekavad, autojuhi kutseoskusnõuded ja koolitustunnistuse vormi kehtestab teede- ja sideminister.

7. peatükk

VASTUTUS JA JÄRELEVALVE

§ 29. Vastutus käesoleva seaduse rikkumise eest

Käesoleva seaduse ja selle alusel kehtestatud õigusaktide nõuete rikkumise eest kohaldatakse seadustega sätestatud vastutust.

§ 30. Juriidilise isiku haldusvastutus

(1) Juriidilisele isikule, kes korraldab autoveodu tegevusloa või sõidukikaardita, – määratakse rahaträhv 10 000 kuni 50 000 krooni.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud haldusõiguserikkumise asja arutamise ja karistuse määramise õigus on halduskohtunikul.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud haldusõiguserikkumise kohta on õigus protokoll koostada politsei-, tolli- või piirivalveametnikul.

(4) Haldusõiguserikkumise protokollis näidatakse:

- 1) protokoll koostamise aeg ja koht;
- 2) asutuse nimetus ja aadress, kelle nimel protokoll koostatakse;
- 3) protokoll koostanud isiku ametinimetus ning ees- ja perekonnanimi;
- 4) haldusõiguserikkuja nimi ja aadress ning tema esindaja ametikoht, ees- ja perekonnanimi;
- 5) haldusõiguserikkumise aeg ja koht ning õiguserikkumise kirjeldus;
- 6) viide käesoleva paragrahvi lõikele 1, mis näeb ette vastutuse selle haldusõiguserikkumise eest;
- 7) haldusõiguserikkumist tõendavad materjalid nagu tunnistajate seletused ja teised asja lahendamiseks vajalikud andmed;
- 8) haldusõiguserikkuja esindaja seletus.

(5) Protokollile kirjutavad alla selle koostanud ametiisik ja õiguserikkuja esindaja. Kui haldusõiguserikkuja esindaja keeldub protokollile alla kirjutamast, teeb protokoll koostaja selle kohta protokollile kande. Protokollile lisatakse haldusõiguserikkuja esindaja kirjalikud märkused protokollile kohta ning protokollile allakirjutamisest keeldumise motiivid.

(6) Menetlus käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud haldusõiguserikkumise asjas, kaasa arvatud karistuse määramine ja vaidlustamine ning jõustunud halduskaristuse otsuse täitmine toimub haldusõiguserikkumiste seadustikus ja täitemenetluse seadustikus (RT I 1993, 49, 693; 1997, 43/44, 723; 1998, 41/42, 625; 51, 756; 61, 981; 103, 1695; 1999, 18, 302; 27, 380; 95, 845; 2000, 28, 167; 35, 222) sätestatud korras.

(7) Juriidilisele isikule karistuse määramine ei vabasta haldusõiguserikkumise toime pannud ametiisikut vastutusest.

§ 31. Järelevalve

(1) Käesolevas seaduses ettenähtud dokumente võivad kontrollida asjaomased ametiisikud järgmiselt:

- 1) politseiametnik sõidukikaarti, autojuhi ametikoolituse tunnistust, ohtlikke veoseid vedava autojuhi tunnistust ja alarmsõidukijuhi tunnistust ning välisriigi autojuhilt veoluba;
- 2) tolliametnik välisriigi autojuhilt veoluba;
- 3) piirivalveametnik rahvusvahelise tehnõulevaatuse tunnistust ja rahvusvahelise autoveo sõidukikaarti.

(2) Kui autojuhil ei ole sõidukikaarti või rahvusvahelise tehnõlevaatusse tunnustust ja välisriigi autojuhil veoluba, on käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud ametiisikutel õigus vedu katkestada kuni katkestamist põhjustanud asjaolude äralangemiseni.

8. peatükk
ERISÄTTED

§ 32. Andmete esitamise kohustus

(1) Käesoleva seaduse §-s 14 nimetatud autoveo tegevusloa ja sõidukikaardi andja on kohustatud Riiklikule Statistikaametile esitama veoliikide kaupa andmed tegevuslubade ja sõidukikaartide andmise kohta poolaasta seisuga.

(2) Käesoleva seaduse § 31 lõikes 1 nimetatud ametiisikud on kohustatud esitama Teede- ja Sideministeeriumile poolaasta seisuga andmed käesoleva seaduse nõuete rikkumise kohta Eestis ja teistes riikides registreeritud vedajate poolt.

(3) Teede- ja Sideministeerium on kohustatud teise riigi asjaomasele asutusele tegema teatavaks rahvusvaheliste autoveokokkulepete nõuete rikkumise, mille on Eestis toime pannud selle riigi vedaja.

9. peatükk
LÕPPSÄTTED

§ 33. Riigilõivuseaduse muutmine

Riigilõivuseaduse (RT I 1997, 80, 1344; 2000, 5, 32; 10, 58; 19, 117; 26, 150; 29, 168 ja 169; 39, 237) § 183 täiendatakse lõigetega 3¹³ ja 3¹⁴ järgmises sõnastuses:

«(3¹³) Tasulise rahvusvahelise autoveo tegevusloa väljastamise eest tasutakse riigilõivu 3000 krooni.

(3¹⁴) Oma kulul korraldatava rahvusvahelise autoveo tegevusloa väljastamise eest tasutakse riigilõivu 2000 krooni.»

§ 34. Haldusõiguserikkumiste seadustiku muutmine

Haldusõiguserikkumiste seadustikus (RT 1992, 29, 396; RT I 1999, 41, 496; 45, õiend; 58, 608; 60, 616; 87, 792; 92, 825; 95, 843; 2000, 10, 58; 25, 141; 28, 167; 29, 169; 40, 247) tehakse järgmised muudatused:

1) seadustikku täiendatakse §-dega 120² ja 120³ järgmises sõnastuses:

«§ 120². Autoveo korraldamine tegevusloa või sõidukikaardita

(1) Tasulise riigisisese või rahvusvahelise autoveo korraldamise eest tegevusloa või sõidukikaardita – määratakse rahatrahv saja kuni kahesaja päevapalga ulatuses.

(2) Oma kulul rahvusvahelise autoveo korraldamise eest tegevusloa või sõidukikaardita – määratakse rahatrahv kümne kuni viiekümne päevapalga ulatuses.

§ 120³. Autoveodu sõidukikaardita

Mootorsõidukijuhile, kes osutab sõidukikaardita tasulist autoveoteenust või teeb oma kulul korraldatavat autoveodu sõidukikaardita – määratakse rahatrahv kahekümne kuni saja päevapalga ulatuses.»;

2) paragrahvi 189 lõiget 1 täiendatakse pärast arvu «120¹,» arvudega «120², 120³,».

§ 35. Üleminekusätted

(1) Kuni 2001. aasta 1. oktoobrini antavad rahvusvahelise autoveo tegevusload ja sõidukikaardid kehtivad neil märgitud kehtivusaja lõpuni, kuid mitte kauem kui 2002. aasta 1. oktoobrini.

(2) Kuni 2002. aasta 1. oktoobrini on rahvusvahelisel autoveol omavahendite nõutav suurus 48 000 krooni iga kasutatava mootorsõiduki kohta.

(3) Enne käesoleva seaduse jõustumist antud rahvusvahelise autoveo tegevusloa aluseks olev ametialast pädevust tõendav koolitustunnistus kehtib 2003. aasta 1. jaanuarini.

(4) Enne käesoleva seaduse jõustumist antud autojuhi rahvusvahelise autoveo koolitustunnistus jääb kehtima.

§ 36. Seaduse rakendamine

(1) Käesolev seadus jõustub 2000. aasta 1. oktoobril.

(2) Käesoleva seaduse §-s 4 sätestatud nõue korraldada tasulist riigisisest ja rahvusvahelist autoveedu tegevusloa ja sõidukikaardi alusel ning § 9 lõikes 2 sätestatud nõue korraldada oma kulul rahvusvahelist autoveedu tegevusloa ja sõidukikaardi alusel jõustuvad 2001. aasta 1. oktoobril.

(3) Tasulisel riigisisel autoveol kohaldatakse käesoleva seaduse § 6 lõikes 4 sätestatud omavahendite suuruse nõuet alates:

- 1) 2001. aasta 1. oktoobrist 30 protsendi ulatuses § 6 lõikes 4 ettenähtud suurusest;
- 2) 2002. aasta 1. oktoobrist 100 protsendi ulatuses § 6 lõikes 4 ettenähtud suurusest.

(4) Käesoleva seaduse § 6 lõikes 4 sätestatud omavahendite suuruse nõuet kohaldatakse tasulisel rahvusvahelisel autoveol alates 2002. aasta 1. oktoobrist.

(5) Käesoleva seaduse § 7 lõikes 1 sätestatud ametialase pädevuse nõuet kohaldatakse tasulisel autoveol alates 2001. aasta 1. oktoobrist.

(6) Käesoleva seaduse §-des 27 ja 28 sätestatud alarmsõidukijuhi koolituse nõuet ning §-s 22 sätestatud kohustust koolitustunnistuse kontrollimiseks esitamise kohta kohaldatakse tööle võetava alarmsõidukijuhi suhtes alates 2001. aasta 1. juulist ja töötava alarmsõidukijuhi suhtes alates 2003. aasta 1. jaanuarist.

(7) Käesoleva seaduse §-des 27 ja 28 sätestatud riigisisese autoveo autojuhi ametikoolituse tunnistuse nõuet ning §-s 22 sätestatud kohustust koolitustunnistuse kontrollimiseks esitamise kohta kohaldatakse alates 2005. aasta 1. jaanuarist. Alates 2002. aasta 1. juulist on vedajal keelatud võtta tööle töölepingu alusel autojuhti, kes ei ole käesoleva seaduse §-s 27 sätestatud nõuete kohast koolitust läbinud.

Riigikogu esimees Toomas SAVI